

RESSÒ DE LA PARAULA

Fraternitat (I). En la Vida Consagrada

D'

On podem trobar concrecions de l'amor fratern? Una pregunta que ens formulen sovint persones que s'han deixat vèncer pels fracassos i, decebuts, estan de tornada de moltes il·lusions juvenils sobre l'amor entre germans.

L'Església té molts referents d'amor fratern en els sants, alguns d'ells autèntics herois d'aquest amor. Però, si algú objecta que «són casos especials», l'Església ofereix, a més, formes de vida estables —institucionals— que tenen en el seu centre, en la seva essència, l'amor fratern. Les persones que assumeixen aquestes formes de vida poden fallar, però segueixen essent cridades a viure l'amor als altres com a «programa fonamental». Aquestes formes de vida són tres: el matrimoni, la vida consagrada i els sacerdots cèlibes.

Les tres formes de vida tenen el mateix amor fratern, l'amor més perfecte, el de Déu, el del seu Esperit, com un dels seus elements essencials: si els faltés serien falses, estarien mortes.

La festa de la Presentació del Senyor en el Temple ens convida a mirar amb agraïment la Vida Consagrada a la nostra Església. Les religioses, els religiosos, les monges i monjos, són cridats a

esdevenir illes d'amor fratern per a tots els naufrags de les tempestes del desamor, de la indiferència, de les divisions, dels enfrontaments i de l'odi. Una illa és un refugi, perquè aporta seguretat i fermesa. Els que es troben cansats de lluitar per continuar surant, sostenint el propòsit d'estimar el germà, en un mar procel·lós d'enveges, individualisme, lluites i conflictes, en trobar en el seu camí una comunitat de Vida Consagrada, han de poder dir: «malgrat tot, segueixo creient en l'amor al germà». Podrien dir també: «aquí s'estima

el germà». O almenys: «aquí se segueix creient que l'amor al germà és el camí i val la pena continuar intentant-ho».

Com és sabut, el que caracteritza la Vida Consagrada és el compromís, assumit davant l'Església, de viure segons els vots de pobresa, castedat i obediència. Però aquests tres vots desemboquen necessàriament en l'amor fratern, són portes i camins cap a aquest amor. Podem dir que és camí necessari: ningú que digui viure aquests vots deixarà d'estimar el germà, com ningú que pretengui estimar el germà podrà aconseguir-ho sense viure, d'alguna forma, la profunditat d'aquests vots.

Alhora que els especialment consagrats constitueixen per a nosaltres un testimoni viu d'amor fratern, ens diuen que la fraternitat s'ha de treballar. El procés d'iniciació que ells viuen —primera experiència, postulatat, noviciat, professió simple, professió solemne— no és més que un camí d'iniciació a l'amor, a l'amor a Déu i els germans, viscut en la forma específica del carisma propi.

La seva gran lliçó és fer vida el principi que, quan posem Déu sobre totes les coses, en el centre de la vida, llavors els germans adquireixen trets divins i, en conseqüència, els podem estimar fins a donar la vida per ells.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Conduïts per la seva mà

Acabades les vacances de Nadal, ha recomençat a la parròquia la catequesi que prepara per a la primera comunió. La catequista, una noia universitària de quart de carrera, els demana com han viscut i celebrat el Nadal, la vinguda de Jesús, i els recorda la pregunta que els va deixar oberta en acabar la darrera sessió del trimestre passat: «Què ha suposat aquesta nova vinguda per a tu i quin propòsit et fas per a aquest nou any?» Alguns porten la resposta, fins i tot, escrita. Els infants, uns amb més fluïdesa que d'altres, amb més o menys decisió segons la manera de ser de cadascú, van expressant les seves reflexions. Diu un d'ells: «Jo crec que Jesús em dona exemple i per això intento fer el que em demana. Tot i que de vegades no ho aconseguixo. Ell sap que m'he esforçat a fer-ho i que la pro-

pera vegada ho procuraré fer millor i li estic molt agraït per això. Com va dir el mossèn a la missa del pollet, Jesús és llum. Jo vull que m'il·lumini.» Una nena va afegir, decidida: «Per a mi Jesús és el germà de tothom. I també vull saber moltes coses d'Ell i vull seguir el seu camí per ser com Ell. A la missa del gall que vaig anar, el mossèn ens va dir que, quan Jesús es va fer gran, ens va ensenyar a compartir, ajudar, fer un somriure... i això és el que hem de fer nosaltres.»

Un dels infants que portava escrita la resposta a les preguntes de la catequista va llegir: «Jo he fet una pregària perquè Jesús és una persona en qui puc confiar i amb qui puc parlar, perquè és molt especial: "Jesús, tu ets per a mi com un amic a qui li puc dir tot el que vulgui, com els meus problemes, els secrets, les alegries, també histò-

ries... Tu ets un amic especial. Et demano que sàpiga portar alegria, compartir amb els altres, ajudar i respectar, tenir paciència, etc...". I les intervencions seguien...

El baptisme ens ha empeltat en Crist, la saba del seu Esperit ens pot convertir en testimonis de Jesús. Hem d'aprendre d'aquests infants i sentir que caminem conduïts per la seva mà, amb la senzillesa dels infants. «T'he cridat amb benivolença, t'he pres per la mà» (Is 42,6). Ell és al nostre costat i, si ens posem a les seves mans, les nostres obres seran també referència de Jesús entre aquells amb qui compartim la vida. Cal deixar-se guiar en el dir i el fer i, sobretot, interiorment, escoltant la seva veu en la intimitat de la pregària.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

Fraternidad (I). En la Vida Consagrada

De acuerdo con el objetivo pastoral de este año, nos proponemos avanzar en el amor fraterno. Así, nos dejamos iluminar por el mandato de Jesús: «Permaneced en mi amor... amaos los unos a los otros como yo os he amado» (Jn 15,12).

¿Dónde podemos hallar concreciones del amor fraterno? Una pregunta que nos formulan frecuentemente personas que se han dejado vencer por los fracasos y, desengañadas, están de vuelta de muchas ilusiones juveniles sobre el amor entre hermanos.

La Iglesia tiene muchos referentes de amor fraterno en los santos, algunos de ellos auténticos héroes de este amor. Pero, si alguien objeta que «son casos especiales», la Iglesia ofrece, además, formas de vida estables —institucionales— que tienen en su centro, en su esencia, el amor fraterno. Las personas que asumen estas formas de vida pueden fallar, pero siguen estando llamadas a vivir el amor a los otros como «programa fundamental». Estas formas de vida son tres: el matrimonio, la vida consagrada y los sacerdotes célibes.

Las tres formas de vida tienen el mismo amor fraterno, el amor más perfecto, el de Dios, el de su Espíritu, como uno de sus elementos esenciales: si les faltara serían falsas, estarían muertas.

La fiesta de la Presentación del Señor en el Templo nos invita a mirar con agradecimiento la Vida Consagrada en nuestra Iglesia. Las religiosas, los religiosos, las monjas y monjes, están llamados a convertirse en islas de amor fraterno para todos los naufragos de las tempestades del desamor, de la indiferencia, de las divisiones, de los enfrentamientos y del odio. Una isla es un refugio, porque aporta seguridad y firmeza. Los que están cansados de luchar por seguir a flote, sosteniendo el propósito de amar al hermano, en un mar proceloso de envidias, individualismo, luchas y conflictos, al hallar en su camino una comunidad de Vida Consagrada, han de poder decir: «a pesar de todo, sigo creyendo en el amor al hermano». Podrían decir también: «aquí se ama al hermano». O al menos: «aquí se sigue creyendo que el amor al hermano es el camino y vale la pena continuar intentándolo».

Como es sabido, lo que caracteriza a la Vida Consagrada es el compromiso, asumido ante la Iglesia, de vivir según los votos de pobreza, castidad y obediencia. Pero estos tres votos desembocan necesariamente en el amor fraterno, son puertas y caminos hacia este amor. Podemos decir que es camino necesario: nadie que diga vivir esos votos dejará de amar al hermano, como nadie que pretenda amar al hermano podrá lograrlo sin vivir, de alguna forma, la profundidad de esos votos.

Al mismo tiempo que los especialmente consagrados constituyen para nosotros un testimonio vivo de amor fraterno, nos dicen que la fraternidad se ha de trabajar. El proceso de iniciación que ellos viven —primera experiencia, postulante, noviciado, profesión simple, profesión solemne— no es más que un camino de iniciación al amor, al amor a Dios y a los hermanos, vivido en la forma específica del carisma propio.

Su gran lección es hacer vida el principio de que, cuando ponemos a Dios sobre todas las cosas, en el centro de la vida, entonces los hermanos adquieren rasgos divinos y, en consecuencia, les podemos amar hasta dar la vida por ellos.

† Agustín Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Catequistes en formació

Des de diversos arxiprestats, ens arriben notícies de l'àmbit de la catequesi. Com ja és tradició a l'**Arxiprestat de Sant Feliu**, un cop acabades totes les celebracions de les festes nadalenes, els catequistes van ser convocats per a unes sessions formatives els dies 11 i 12 de gener, a la Casa de l'Església. Enguany, l'encàrrec ha estat per al delegat de Litúrgia de la nostra Diòcesi, Mn. Xavier Aymerich, que els va il·lustrar sobre com la Litúrgia i la Catequesi han d'anar pleades per assolir una experiència de fe viscuda. El llenguatge dels símbols és ben present a la nostra vida, i moltes vegades ens ajuden a expressar allò que les paraules no poden acabar de transmetre. La litúrgia cristiana comprèn tots els nostres sentits, percebent les olors, veient els colors, sentint la música..., tot influeix en l'esperit i ajuda a la pregària, tant individual com comunitària. Amb una assistència representativa de les parròquies de l'arxiprestat, va ser ocasió de compartir un cop més la joia de la vocació de catequistes.

Dissabte 14 de gener va tenir lloc la 1a Trobada de catequistes de l'**Arxiprestat de Sant Boi** a la parròquia Maria Auxiliadora, acompanyats pels germans salesians. Es va convocar amb la finalitat d'aprofundir en la vocació pròpia del catequista, per reflexionar i compartir experiències i créixer en el sentiment de comunitat que camina de la mà, tot i pertànyer a realitats parroquials diferents.

La delegada diocesana de Catequesi, Isabel Campmany, va desenvolupar els següents continguts: la crida o vocació, tractada des de diferents personatges bíblics, i la intel·ligència espiritual. Amb la interacció amb els assistents, els catequistes,

Formació de catequistes a Sant Feliu de Llobregat

Formació de catequistes a Sant Boi

provinents de les parròquies de Sant Baldiri, Mare de Déu de Montserrat, Maria Auxiliadora i Sant Josep Obrer i acompanyats pel rector de Sant Pere Apòstol, van poder prendre consciència del seu rol, des de nous paradigmes. El berenar posterior va permetre continuar gaudint d'un bon clima de diàleg i d'intercanvi. La tarda de formació va concloure amb la celebració de l'eucaristia al temple parroquial.

Visita a la Residència sacerdotal

Dissabte 14 de gener, el bisbe Agustí va compartir el dinar amb els mossens de la Residència Sant Josep Oriol, al final del qual els va dirigir unes paraules.

Tot seguit el nou director, Mn. Josep Serra, el va informar d'alguns projectes i va visitar a dos preveres malalts: Mn. Josep M. Aragonès i Mn. Ignasi Armengou.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Santa Família de Natzaret, fes que tots reconeixem el caràcter sagrat de la família, de la seva bellesa en el projecte de Déu» (30 de desembre de 2016).

@Pontifex: «Confiam a Maria Santíssima Mare de Déu el nou any, perquè la pau i la misericòrdia creixin arreu del món» (1 de gener de 2017).

@Pontifex: «Que la no violència pugui esdevenir l'estil característic de les nostres decisions, relacions i accions» (3 de gener de 2017).

@Pontifex: «Ser avui autèntics deixebles de Jesús vol dir també acceptar la seva proposta de no violència» (4 de gener de 2017).

Jornada Mundial de la Vida Consagrada

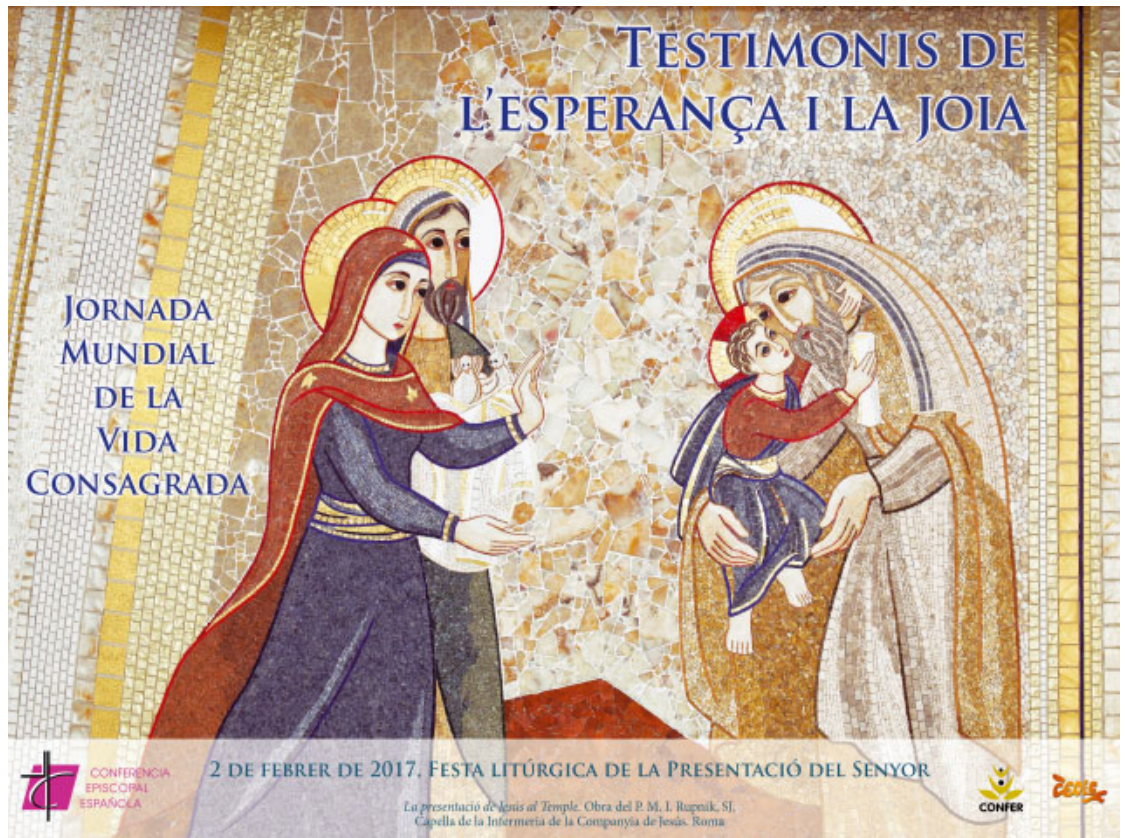
Amb aquesta jornada del proper dia 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor al Temple, es pretén donar a conèixer una mica més en profunditat la vida i la missió de la Vida Consagrada en l'Església.

El lema d'enguany és «Testimonis de l'esperança i la joia». Esperança i joia són dues paraules que estan presents en els missatges del papa Francesc no només als religiosos i religioses, sinó a tota l'Església.

Recordant que la vida consagrada ha de ser signe d'esperança, el papa Francesc, en la carta apostòlica dirigida a tots els consagrats amb ocasió de l'Any de la Vida Consagrada, els proposava viure el passat amb gratitud, el present amb passió i el futur abraçar-lo amb esperança. Una esperança que no es recolza en la quantitat de membres ni en les obres que es fan, sinó únicament en Aquell en qui han posat tota la seva confiança.

Pel que fa a la joia, en la mateixa carta apostòlica que hem esmentat, el Papa escrivia: «On hi ha religiosos hi ha joia», perquè el consagrat ha de buscar la felicitat en Déu, l'únic que pot saciar el seu cor i omplir-lo de felicitat.

Eucaristia presidida pel bisbe Agustí, 2 de febrer, a les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç.

Vida Creixent celebra els seus patrons

Ja en anys anteriors, el Moviment Vida Creixent ha celebrat els seus patrons, sant Simeó i santa Anna, el dia 2 de febrer, coincidint amb la Presentació

del nen Jesús al temple, festivitat coneguda com la Candelera. Donada l'acollida i l'auge de Vida Creixent a la diòcesi, enguany la commemoració prendrà més relleu, amb dos moments i dos espais de celebració. A les 11.30 h tindrà lloc l'eucaristia,

a la Catedral de St. Llorenç, presidida pel bisbe Agustí, a continuació de la qual hi haurà, allà mateix, un senzill refrigeri.

Amb el desig d'afavorir la coneixença entre els diversos grups de Vida Creixent a la diòcesi, s'ha organitzat un dinar de germanor al menjador de la Casa de l'Església. D'aquesta manera es podrà viure i aprofundir punts clau d'aquest moviment com són l'amistat, l'espiritualitat i l'apostolat.

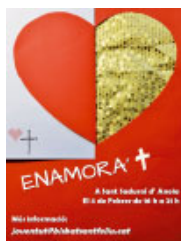
Trobades de formació per a preveres i diaques

En aquest mes de gener, les trobades mensuals de preveres i diaques s'han realitzat per vicaries, el dia 10 a Vilafranca i el dia 17 a Sant Feliu, amb el mateix ponent, Mn. Jaume Fontbona Missé, sobre els organismes sinodals, en sintonia amb les propostes del Pla Pastoral per a aquest any.

AGENDA

▶ Trobada diocesana d'adolescents i joves. A Sant Sadurní d'Anoia, dissabte 4 de febrer, de les 16 a les 21 h. Per a nois i noies entre els 13 i els 18 anys (és a dir, a partir de 1r d'ESO).

▶ Festa de Sant Nicasi a Sant Jaume Sesoliveres. Diumenge vinent, 5 de febrer, a les 12 h, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia amb motiu d'aquesta festivitat i del vot de poble d'aquesta població.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

30. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. A Tortosa (ciutat): Sta. Àngela de Mèrici, vg.; Sta. Martina, vg. i mr.; St. Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); Sta. Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana.

31. □ Dimarts [He 12,1-4 / Sl 21 / Mc 5,21-43]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Cecili, bis-

be de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.

2. □ Dijous [Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. La Presentació del Senyor (antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera, pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes.

3. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; sant Òscar, bisbe.

4. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sant An-

dreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita); sant Gilbert, prev.; sant Joan de Brito, prev. i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys Francesc Pacheco, Carles Spínola, prevs., i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., companys, jesuïtes, mrs.

5. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / Sl 111 / 1C 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Santa Àgata o Àgueda, verge i màrtir siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, verge i màrtir, patrona de Calaf.

Diuenge IV de durant l'any

COMENTARI

Feliços els pobres en l'esperit

El llibre de Sof presenta la situació abans de la «reforma de Josies» promoguda pel profeta Sofonies. Judà, sotmesa als assiris, viu invasió de costums estrangers: cal profunda reforma religiosa i social. Els oracles profètics haurien de dur a la conversió, però no aprenen la lliçó.

L'esperança se centra ara en la *Resta d'Israel*: almenys els humils del país busqueu la bondat i la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor (el famós «dies irae, dies illa» que vol estimular la conversió).

A Corint la Comunitat són gent de condició social baixa. Mireu qui sou els qui heu estat cridats. Això mostra un cop més la preferència de Déu pel més dèbil: Abel davant Caïn, Jacob davant Esaú, David...

Així ningú no pot gloriar-se davant Déu.

Mt, al primer dels cinc grans «discursos» en què estructura l'evangeli (5,1-7,27), presenta el programa del Regne: les Benaurances, perfecta síntesi de l'Evangelí, icona del deixeble de Jesús, paradoxa només comprensible a la llum de la fe.

Feliços els pobres: la pobresa-virtut elegida per amor pot vèncer la pobresa-pecat, filla de la injustícies i imposada per l'egoisme.

Jesús promet felicitat no només en l'eternitat (*posseiran la terra, seran consolats —saciats— compadits, veuran Déu*) sinó també ja en el present (*d'ells és el Regne del cel*).

La solidaritat dels qui *ploren* perquè estimen; el realisme dels *humils*; la coherència dels qui amb *fam i set de ser justos* s'hi esforcen; la misericòrdia dels *compassius* com el Pare; la transparència dels *nets de cor*; el compromís ferm dels qui, a més de desitjar-la, *posen pau*; la pista martirial segura dels *perseguits pel fet de ser justos*: són garantia d'identitat cristiana!

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de Sofonies (So 2,3;3,12-13)

Busqueu el Senyor, tots els humils del país que compliu els seus preceptes; busqueu la bondat, busqueu la humilitat. Potser així quedareu protegits el dia rigorós del Senyor. Deixaré en el teu país un poble humil i pobre. La resta d'Israel buscarà refugi en el nom del Senyor. No faran injustícies ni mentiran, no tindran una llengua enganyadora. Podran pasturar i reposar sense que els inquieti ningú.

▶ Salm responsorial (145)

R. *Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells.*

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts, / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,26-31)

Germans, mireu qui sou els qui heu estat cridats: als ulls dels homes, sou pocs els instruïts, sou pocs els poderosos o de família noble. Déu, per confondre els savis, ha escollit els qui el món té per ignorants; per confondre els forts, ha escollit els qui el món té per dèbils i els qui, als ulls del món, són gent de classe baixa, gent de qui ningú no fa cas; per destituir els qui són alguna cosa, ha escollit els qui no valen per a res; així ningú no pot gloriar-se davant Déu. Però vosaltres, per obra de Déu, teniu en Jesucrist tot el que sou, ja que Déu ha fet d'ell la nostra saviesa, la nostra justícia, la nostra santedat i la nostra redempció, perquè, tal com diu l'Esclat: «Si algú es gloriava, s'haurà de gloriar del Senyor.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 5,1-12)

En aquell temps, en veure Jesús les multituds, pujà a la muntanya, s'assegué i els deixebles se li acostaren. Llavors es posà a parlar i els instruïa dient: «Feliços els pobres en l'esperit: el Regne del cel és per a ells. Feliços els qui estan de dol: vindrà el dia que seran consolats. Feliços els humils: són ells els qui posseiran el país. Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: vindrà el dia que seran saciats. Feliços els compassius: Déu els compadirà. Feliços els nets de cor: són ells els qui veuran Déu. Feliços els qui posen pau: Déu els reconeixerà com a fills. Feliços els perseguits pel fet de ser justos: el Regne del cel és per a ells. Feliços vosaltres quan, per causa meua, us ofendran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies: alegreu-vos en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel.»

▶ Lectura de la profecia de Sofonias (So 2,3;3,12-13)

Buscad al Senyor los humildes, que cumplís sus mandamientos; buscad la justicia, buscad la moderación, quizá podáis ocultaros el día de la ira del Señor.

«Dejaré en medio de ti un pueblo pobre y humilde, que confiará en el nombre del Señor. El resto de Israel no cometerá maldades, ni dirá mentiras, ni se hallará en su boca una lengua embustera; pasarán y se tenderán sin sobresaltos.»

▶ Salmo responsorial (145)

R. *Dichosos los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos.*

El Senyor mantene su fidelidad perpetuamente, / él hace justicia a los oprimidos, / él da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 1,26-31)

Fijaos en vuestra asamblea, hermanos, no hay en ella muchos sabios en lo humano, ni muchos poderosos, ni muchos aristócratas; todo lo contrario, lo necio del mundo lo ha escogido Dios para humillar a los sabios, y lo débil del mundo lo ha escogido Dios para humillar el poder. Aún más, ha escogido la gente baja del mundo, lo despreciable, lo que no cuenta para anular a lo que cuenta, de modo que nadie pueda gloriarse en presencia del Señor.

Por él vosotros sois en Cristo Jesús, en este Cristo que Dios ha hecho para nosotros sabiduría, justicia, santificación y redención. Y así —como dice la Escritura— «el que se glorie, que se glorie en el Señor».

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 5,1-12)

En aquel tiempo, al ver Jesús el gentío, subió a la montaña, se sentó, y se acercaron sus discípulos; y él se puso a hablar, enseñándoles: «Dichosos los pobres en el espíritu, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos los que lloran, porque ellos serán consolados. Dichosos los sufridos, porque ellos heredarán la tierra. Dichosos los que tienen hambre y sed de la justicia, porque ellos quedarán saciados. Dichosos los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia. Dichosos los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios, Dichosos los que trabajan por la paz, porque ellos se llamarán los Hijos de Dios. Dichosos los perseguidos por causa de la justicia, porque de ellos es el reino de los cielos. Dichosos vosotros cuando os insulten y os persigan y os calumnien de cualquier modo por mi causa. Estad alegres y contentos, porque vuestra recompensa será grande en el cielo.»